

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค.

ระหว่าง	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ค.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท อ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจพร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกทั่วไป และเคมีภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงอะมิโนเรซิน และพลาสติกไซเซอร์ โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

บริษัท อ. เป็นบริษัทหนึ่งในกลุ่มบริษัท A (A Group) โดย A Group มีบริษัทย่อยที่มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทย จำนวน ๖ บริษัท ได้แก่

(๑) บริษัท อ. ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

(๒) บริษัท อ.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตสารอะมิโนเรซิน ประเภทยูเรีย ฟอर्मัลดีไฮด์ (Urea Formaldehyde: UF) และเมลามีน-ยูเรีย ฟอर्मัลดีไฮด์ (Melamine Urea-formaldehyde: MUF) โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx บาท

(๓) บริษัท อ.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจค้าแผ่นลามิเนตส์ แรงดันสูง โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

(๔) บริษัท อ.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายกาวยอุตสาหกรรม โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

(๕) บริษัท อ.๔ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจจำหน่ายเคมีภัณฑ์ โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

(๖) บริษัท อ.๕ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายแผ่นลามิเนตที่อัดด้วยความดันแรงสูงทั้งในและนอกประเทศ โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ค. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตเคมีภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน สำหรับอุตสาหกรรม โดยในปี ๒๕๖๕ มีรายได้รวม xx,xxx,xxx.xx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจ	๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖
๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ	๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖
๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ	xx,xxx,xxx บาท
๒.๔ วิธีการรวมธุรกิจ	

บริษัท อ. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท ค. ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด ร้อยละ ๙๙.๙๙ จากผู้ถือหุ้นเดิม

๒.๕ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. ได้ชี้แจงในแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวจะทำให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำไปต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ได้ และจะส่งผลโดยตรงให้บริษัท อ. สามารถเพิ่มความสามารถในการขยายตลาด และเพิ่มฐานลูกค้าใหม่ทั้งในประเทศไทยและภายในภูมิภาค

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท อ. เป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท ค.

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๔.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท อ. ประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกทั่วไปและเคมีภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์สารอะมีโนเรซิน ประเภทยูเรียฟอรัมาลดีไฮด์ (Urea-formaldehyde: UF) และประเภทเมลามีนยูเรีย ฟอรัมาลดีไฮด์ (Melamine Urea-formaldehyde: MUF) พลาสติกไฮเซอร์ ประเภทไดไอโซโนนิล ฟาธาเลต (Di-isononyl Phthalate: DINP)

๔.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ค. ประกอบธุรกิจผลิตเคมีภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน (Phenolic Resins) สำหรับอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. มีตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้จำนวน ๓ ตลาด ได้แก่ (๑) ตลาดผลิตภัณฑ์อะมีโนเรซิน (๒) ตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอร์ และ (๓) ตลาดผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละผลิตภัณฑ์ พบว่า วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซิน และผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน มีการใช้วัตถุดิบชนิดเดียวกัน คือ ฟอรัมาลดีไฮด์ (Formaldehyde) โดยแตกต่างกันที่วัตถุดิบเสริมที่นำมาผสมกับฟอรัมาลดีไฮด์ให้ได้ผลิตภัณฑ์ทั้งสอง กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซิน ใช้ฟอรัมาลดีไฮด์เป็นวัตถุดิบหลักนำไปผสมกับยูเรีย (Urea) หรือเมลามีน (Melamine) หรือยูเรียร่วมกับเมลามีน ส่วนผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินใช้ฟอรัมาลดีไฮด์เป็นวัตถุดิบหลักนำไปผสมกับฟีนอล (Phenol) ขณะที่ผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอรใช้วัตถุดิบอีกประเภทหนึ่ง คือ อนุพันธ์ของแอลกอฮอล์ (Alcohol) กับฟทาสิกแอนไฮไดรด์ (Phthalic Anhydride)

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มี ๓ ตลาด ได้แก่ (๑) ตลาดผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซิน (๒) ตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอร และ (๓) ตลาดผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน เนื่องจากทั้งสามตลาดเป็นตลาดที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในช่วงโซ่อุปทานระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ จึงพิจารณาได้ว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจในแนวดิ่ง (Vertical Merger) เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ สามารถใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจได้

๕. ขอบเขตตลาด

๕.๑ ตลาดผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซิน

เรซิน (Resin) เป็นสารประกอบธรรมชาติหรือสารสังเคราะห์ที่เหนียว มักละลายในแอลกอฮอล์แต่ไม่ละลายในน้ำ เรซินธรรมชาติได้มาจากพืช โดยเฉพาะยางของต้นสนที่มีลักษณะเป็นก้อนสีอำพัน ซึ่งเกิดจากการแข็งตัวของเรซินที่ได้จากพืช ส่วนในปัจจุบันเรซินถูกสังเคราะห์ได้แล้ว จึงได้รับการแบ่งประเภทเป็นหมวดหมู่ต่าง ๆ ตามองค์ประกอบทางเคมีและวัตถุประสงค์ในการใช้งาน มีการใช้งานที่หลากหลายในอุตสาหกรรม โดยมักใช้ในอุตสาหกรรมแผ่นไม้อัดซึ่งแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับความหนาแน่นของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและกระบวนการในการผลิต กาวเรซินแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบในการผลิต อะมิโนเรซินเป็นหนึ่งในประเภทของเรซิน ซึ่งเป็นเรซินสังเคราะห์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาควบแน่นของยูเรีย (Urea) หรือเมลามีน (Melamine) หรืออนุพันธ์ของยูเรียหรืออนุพันธ์ของเมลามีนกับฟอรัมาลดีไฮด์ (Formaldehyde) ซึ่งเรซินเหล่านี้โดยทั่วไปจะเกิดปฏิกิริยาเอสเทอร์ฟิเคชัน (Esterification) กับแอลกอฮอล์ โดยมีส่วนประกอบหลัก คือ อะมิโนเรซินและตัวทำละลาย

๕.๑.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนด้านอุปสงค์

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปสงค์พบว่า ผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินมีคุณสมบัติเฉพาะ นำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบของเหลวในการใช้ทำกาวในไม้อัดและเฟอร์นิเจอร์ ทั้งนี้ ส่วนผสมและลักษณะของอะมิโนเรซินสามารถปรับแก้ได้ตามแต่ลูกค้าต้องการ ด้วยการปรับสูตรเฉพาะและการใส่สารเคมีเฉพาะบางอย่างเพิ่มเติม เช่น ความแข็งแรงทนทาน ความสามารถในการกันน้ำและความร้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ อะมิโนเรซินเป็นผลิตภัณฑ์ที่ราคาไม่แพง โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากการนำผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ไปใช้ในการผลิตสินค้าเป็นปริมาณมาก เช่น การผลิตแผ่นไม้อัด ไม้ MDF (Medium Density Fiber Board) แผ่นไม้อัดคุณภาพสูงและพาร์ติเคิลบอร์ด (Particle Board) เพื่อนำไปใช้สำหรับการผลิตเฟอร์นิเจอร์

(๒) การทดแทนด้านอุปทาน

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปทานพบว่า ธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินทุนสูงเพื่อเข้าสู่ตลาด เว้นแต่ว่าอุปสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือผู้ประกอบการธุรกิจอื่นในตลาดจะผลิตอะมิโนเรซินเพื่อนำไปใช้สำหรับการผลิตเฟอร์นิเจอร์ของตนเอง อีกทั้งเป็นตลาดที่ค่อนข้างอิ่มตัวแล้ว เนื่องจากไม่นำออกมาจำหน่ายแก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้ประกอบการธุรกิจที่จะเข้ามาใหม่ต้องบริหารจัดการกับการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ให้อยู่ในจุดที่เหมาะสมก่อนจึงจะสามารถพิจารณาเข้าร่วมทำการค้าของผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ ดังนั้น ธุรกิจการผลิตผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เวลา และยากต่อการตั้งโรงงานผลิตที่ต้องอาศัยเงินทุนสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศ

๕.๑.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องพบว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินอาจกว้างกว่าตลาดในประเทศไทย เนื่องจากอะมิโนเรซินสามารถซื้อขายกันระหว่างประเทศได้โดยไม่มีข้อจำกัดหรือกำแพงทางด้านราคามากนัก ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสมในการพิจารณาอุดหนุน และส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จึงพิจารณาขอบเขตกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นในระดับประเทศไทย

๕.๒ ตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอร

ผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอร (Plasticizers) ประเภทไดไอโซโนนิล ฟาธาเลต (Di-Isononyl Phthalate; DINP) คือ สารเติมแต่งที่ผสมในสูตรเคมีเพื่อช่วยให้กระบวนการผลิตเป็นไปได้ง่ายขึ้น เช่น ลดความหนืด ช่วยในการกระจายตัวของสารเติมได้ดีขึ้น ช่วยปรับปรุงคุณสมบัติความเหนียว เพิ่มความอ่อนนุ่ม และความยืดหยุ่น โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์จำพวกพลาสติก เช่น พีวีซี (PVC) พอลิเมอร์ และกาวเชื่อม พลาสติกไซเซอรจะไปช่วยเพิ่มคุณสมบัติหลากหลายต่าง ๆ ได้แก่ ความยืดหยุ่น ความสว่างของพลาสติก สร้างคุณสมบัติในการต้านทานไฟฟ้า และป้องกันการเกิดรอยแตก อีกทั้งยังช่วยทำให้พื้นผิวสัมผัสเรียบขึ้น

๕.๒.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนด้านอุปสงค์

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปสงค์พบว่า ผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอรมีคุณสมบัติเฉพาะ มักจะมีสารพลาสติกไซเซอรผสมอยู่ในเนื้อพลาสติกประมาณร้อยละ 40 โดยน้ำหนัก และพลาสติกประเภทนี้เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในผลิตภัณฑ์ เช่น ภาชนะใส่อาหาร ขวด ขาม พลาสติกห่ออาหาร เฟอร์นิเจอร์ พื้น วอลเปเปอร์ เครื่องมือทางการแพทย์ ของเล่นเด็กเล็ก

(๒) การทดแทนด้านอุปทาน

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปทานพบว่า ธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอร (DINP) เป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินทุนสูงเพื่อเข้าสู่ตลาด เว้นแต่ว่าอุปสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ประกอบการธุรกิจที่จะเข้ามาใหม่ต้องบริหารจัดการกับการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ให้อยู่ในจุดที่เหมาะสมก่อนจึงจะสามารถพิจารณาเข้าร่วมทำการค้าของผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ ดังนั้น ธุรกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอรเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เวลา และยากต่อการตั้งโรงงานผลิตที่ต้องอาศัยเงินทุนสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศ

๕.๒.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องพบว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอรอาจกว้างกว่าตลาดในประเทศไทย เนื่องจากพลาสติกไซเซอรสามารถซื้อขายกันระหว่างประเทศได้โดยไม่มีข้อจำกัดหรือกำแพงทางด้านราคามากนัก ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสมในการพิจารณาอุดหนุน และส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จึงพิจารณาขอบเขตกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นในระดับประเทศไทย

๕.๓ ตลาดผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน

ผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน (Phenolic Resins) เป็นโพลีเมอร์สังเคราะห์ โดยเป็นการสังเคราะห์ได้จากปฏิกิริยาควบแน่น (Condensation Reaction) ระหว่างฟีนอล (Phenol) และฟอร์มัลดีไฮด์ (Formaldehyde) โดยใช้กรดหรือเบสเป็นสารตัวเร่งปฏิกิริยา ซึ่งส่วนมากใช้ในรูปแบบผงและขึ้นรูปเป็นอุปกรณ์ทางไฟฟ้าโดยวิธีอัด

๕.๓.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนด้านอุปสงค์

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปสงค์พบว่า ผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน มีคุณสมบัติเฉพาะ ซึ่งสามารถรับแรงอัดได้ดีมาก ไม่หอมเหม็น ไม่ละลาย มีความทนต่อแรงดึง ทนต่อความร้อนได้ดีและนำความร้อนต่ำ โดยส่วนมากนำมาผลิตด้ามจับของใช้ต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น เครื่องรับโทรศัพท์ ที่จับเตารีด หูหม้อ หูกระทะ แผ่นฟิล์มกาว วัสดุเคลือบผิว ปัจจุบันมีการใช้งานในรูปแบบแผ่น เช่น แผ่นเคลือบผิวโต๊ะทำงาน แผ่นปิดฝาผนัง นอกจากนี้ ฟีนอลิกเรซินได้รับการนำมาใช้ในอุตสาหกรรมยางค่อนข้างมาก เพราะการเติมฟีนอลิกเรซินนอกจากจะช่วยปรับปรุงคุณสมบัติในกระบวนการผลิต เช่น ทำให้ยางคอมพาวด์ไหลได้ง่าย มีความเหนียวติดสูงขึ้น ทำให้สารตัวเติมผสมเข้ากับยางได้ดีขึ้น ปรับปรุงความแข็งแรงของการยึดติดระหว่างยางและโลหะ

(๒) การทดแทนด้านอุปทาน

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปทานพบว่า ธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน เป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินทุนสูงเพื่อเข้าสู่ตลาด เว้นแต่ว่าอุปสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ประกอบธุรกิจที่จะเข้ามาใหม่ต้องบริหารจัดการกับการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ให้อยู่ในจุดที่เหมาะสมก่อนจึงจะสามารถพิจารณาเข้าร่วมทำการค้าของผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ ดังนั้น ธุรกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เวลา และยากต่อการตั้งโรงงานผลิตที่ต้องอาศัยเงินทุนสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศ

๕.๓.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องพบว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซิน อาจกว้างกว่าตลาดในประเทศไทย เนื่องจากฟีนอลิกเรซินสามารถซื้อขายกันระหว่างประเทศได้ โดยไม่มีข้อจำกัดหรือกำแพงทางด้านราคามากนัก ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสมในการพิจารณายอดขายและส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในครั้งนี้ จึงพิจารณาขอบเขตกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นในระดับประเทศไทย

๖. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ จะพิจารณาจากยอดขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่ง หรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณายอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดผลิตภัณฑ์อะมีโนเรซินในประเทศไทย ตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอรินในประเทศไทย มียอดขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดขายภายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๗.๑ ตลาดผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินในประเทศไทย ปี ๒๕๖๕

ในตลาดผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินในประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๕๙.๑๗ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

๗.๒ ตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอรในประเทศไทย ปี ๒๕๖๕

ในตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอรในประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๕๕.๑๙ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

๗.๓ ตลาดผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินในประเทศไทยปี ๒๕๖๕

ในตลาดผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินในประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ค. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๔๖.๒๖ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. เป็นการรวมธุรกิจที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. และบริษัท ค. มีการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท ค. ร้อยละ ๙๙.๙๙ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่นตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. ไม่ได้มีการถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดในบริษัท ค. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ค. จำกัด นอกจากนี้ บริษัท อ. และบริษัท ค. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท อ. และบริษัท ค. ไม่ได้มี

ความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ (๑) ตลาดผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินในประเทศไทย (๒) ตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอรในประเทศไทย และ (๓) ตลาดผลิตภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินในประเทศไทย โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินในประเทศไทยและตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกไฮเซอรในประเทศไทยของผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ค. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗